

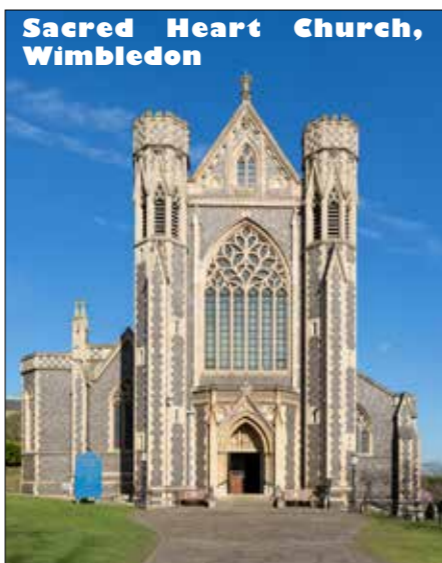
že budu vypomáhat v anglické farnosti a přitom ještě budu stíhat i péči o naše krajany. Takže jsem šel znovu za arcibiskupem v Londýně a on mi nabídl Wimbledon.

Jaká je Wimbledon farnost?

Wimbledon je velice zvláštní farnost. V Anglii se mu říká Holy Land of the United Kingdom, tedy Svatá země Spojeného království. V 19. století (po tzv. Catholic Relief Act of 1829) bylo Římskokatolické církvi v UK opět dovoleno stavět kostely, veřejně slavit mši svatou a budovat školy. Tak byly vybudovány katolické školy (nyní velmi slavné) i ve Wimbledonu a díky nim se tam stěhovali katolíci, protože chtěli, aby jejich děti dostaly dobré vzdělání. A tak se Wimbledon historicky stal čtvrtí, ve které žije hodně katolíků a kde je ohromná farnost. Nikdo z Česka, ale ani z Polska si to nedokáže představit: my jsme v neděli během jedenácti mší rozdali 6 500 svatých přijímání!

Prožívají Angličané svou víru jinak než my Češi?

Budete se divit, ale ano. Nejvíc je to vidět na ranní mši svaté ve všední den. V kostele samozřejmě není moc lidí, ale drtivá většina jsou chlapi. U nás ve všední den budou v kostele většinou jenom samé ženy, maximálně tak jeden až dva muži.

Čím je to způsobeno?

Já si myslím, že je to irská zbožnost, protože v Anglii má většina katolíků irský původ. Katolicismus tam nově přišel z Irska a jejich zbožnost je jiná, zvláštní, má blíž k přírodě. Já to neumím popsat, ale přesto se od nás zásadním způsobem liší.

Četl jsem o vás, že jste se v Anglii naučil moderním metodám pastorace. Co to znamená?

Spíš než naučil, že jsem je na sobě zažil. V Česku je hodně věcí postaveno na tom,

že vše dělá a organizuje pan farář, případně má nějaké pomocníky. Ale takhle to funguje pouze do určitého počtu lidí. Například když je na faře několik společenství a pan farář je může každé alespoň někdy navštívit.

Měl jsem na starosti přípravu dětí na první svaté přijímání a biřmování a pouze na svaté přijímání jich bylo více jak 250, rozdělených do 15 kroužků. Nebylo ani myslitelné, že bych mohl během týdne navštívit všechny kroužky. Proto jsem měl spolupracovníky, ale oni nebyli jenom vykonavatelé farářových myšlenek a příkazů, byli to spolupracovníci v pravém slova smyslu. Setkával jsem se vlastně jenom s nimi a oni potom dál vedli katecheze, ať už to bylo svaté přijímání nebo biřmování, kde bylo dalších 180 dětí. Biřmování bylo děláno jinak než u nás, možná by to někomu více připomínalo Alfa kurzy.

To byla pořádná dřina. Kde berete sílu ke službě?

Jako každý kněz mám nějaký lidský rozměr, to je jasné. Pánu Bohu děkuju za přiměřené zdraví, za rodinu, ve které žiju, a za přátele, které mám. Sílu čerpám od Pána Boha a jak stárnu, tak si uvědomuji, že mé síly stále slábnou. Ale i když jsem někdy utahaný, protože jsou různé problémy a těžkosti, tak jsem moc rád, že můžu přinášet Pána Ježíše konkrétním lidem.

Děkujeme za rozhovor

Ptali se Štěpán Pospíšil a Zbyněk Pavienský

Do boje s růžencem aneb Jak se porazit a přitom vyhrát

Štěpán Smolen

Příručka k bojové hře jménem život. Je třeba ji úspěšně projít hned na první pokus. Zápasíš v ní o vlastní duši. Tu musíš osvobodit a darovat Bohu. Pokud to uděláš, získáš sebe i nebe. Stojíš proti celým armádám temnot, proti svodům světa a proti svému starému já. Jsou to protivníci silnější než ty. Nemáš na to, abys nad nimi sám zvítězil. Ale nelekej se. Je tu Bojovník, který ti pomůže vyhrát, pokud ho do zápasení přiveže.

Africká náboženství

Nová kniha cestovatele a religionisty Ondřeje Havelky

Milí přátelé, rád bych Vás pozval k četbě mé nové knihy o afrických náboženstvích. Dozvíte se v ní nejen o tradičních náboženstvích Afriky, ale také o africkém křesťanství a jeho zajímavostech.

KRAJINOU KLÁŠTERŮ

JOSEF LAVIČKA

Milí ministranti, zasloužené prázdniny jsou tu. Děti i dospělí se na letní volno dlouho těší a potom chtějí čas co nejlépe využít. Jenže kam ještě jet, když třeba chybí fantazie nebo když už máme pocit, že ty hlavní památky naší republiky máme procestované, anebo jen nechceme plout mezi davy turistů? Autor rubriky „nej“ měl v posledních letech možnost

navštívit při různých příležitostech několik českých klášterů, v některých byl několik dní ubytovaný. Všechna ta místa přitom spojuje, že jsou zajímavá, i když se v Česku nejedná o ty turisticky nejvytíženější lokality. A také fakt, že všechny kláštery jsou kláštery ženských řádů. Pojďme si tedy o „krajínách klášterů“ povědět něco více!

KLÁŠTER NAŠÍ PANÍ NAD VLTAVOU, POLIČANY

Klášter sester trapistek ve vesničce Poličany byl vystaven doslova na zelené louce, přičemž stavba kláštera začala teprve roku 2008 – základní kámen tehdy zehnal kardinál Vlk. I když sestry trapistky žijí z odkazu svatého Benedikta každodenní práci a modlitbou, jejich pohostinnost a výrobky můžete zažít a ochutnat v domě pro hosty, který ke klášteru přiléhá. Ve volném čase se můžete vykoupat v nedaleké Slapské přehradě nebo navštívit malou vesničku Štětkovice. V ní místní mecenáš vybudoval park Drama věků, jehož součástí jsou i dětská hřiště. A v samotném centru obce pak naleznete dopravní hřiště s dětskou železnicí a modelářským domem. Filmoví fajnšmekři si přijdou na své v nedalekých Křečovicích, kde stále stojí brána JZD z filmu „Vesničko má středisková“. Krásu celé krajiny pak můžete přehlédnout z rozhledny Drahoušek na stejnojmenném kopci u vesnice Osečany.

KLÁŠTER PORTA COELI, PŘEDKLÁŠTEŘÍ

Řád sester cisterciáček vychází stejně jako ten trapistický z benediktýnské tradice. Na rozdíl od kláštera v Poličaně sahá ale historie areálu Porta coeli (česky Brána nebes) až do 13. století. Stavba kláštera započala roku 1232 z podnětu královny Konstancie, manželky Přemysla Otakara I. a maminky svatě Anežky. Královna Konstancie je zde ostatně i pohřbena. Kromě kláštera samotného, který je v posledních letech postupně rekonstruován a ožívá nejrůznějšími podnikatelskými projekty (pivovar, květinová zahrada...), můžete v okolí vidět mnohem více. Krajina „Boskovické brázdy“ je velmi malebná. Pokud se vydáte například směrem Letovice a Boskovice, nabízí se kromě procházky zmíněnými městy navštívit třeba areál jeskyně Blanických rytířů v Rudce u Kunštátu.

ZÁMEK ŠTĚKEŇ

Jihočeská Štěkeň leží asi v polovině cesty mezi Pískem a Strakonícemi. Místní zámek obývá komunita sester Congregatio Jesu. Jejich zakladatelka, anglická sestra Mary Ward, postavila pravidla kongregace na jezuitské tradici sv. Ignáce z Loyoly. Zámek obklopuje rozlehlá zahrada se vzrostlými stromy. Současně přímo ve vesnici se mohou návštěvníci vykoupat pod splavem u vodáckého kempu. Spoustu možností skýtají i blízké Strakonice a Písek. Ve Strakonících lze navštívit muzeum motocyklů ČZ nebo se vyfotit u sochy Švandy Dudáka. V Písku je k vidění historické centrum i most přes řeku Otavu, který je nejstarším v Česku. Asi 5 km od kláštera navíc stojí památník vítězné husitské bitvy u Sudoměře včetně 16 m vysoké sochy Jana Žižky. Vzhledem ke všudypřítomným rybníkům, ale dejte pozor na komáry!

DŮM SESTRY ELIŠKY, HOJEŠÍN U SEČE

Nyní již opustíme benediktýnské řeholnice a přesuneme se k vodní nádrži Seč, u níž žije komunita školských sester sv. Františka. Dům sestry Elišky i přilehlý zámeček jsou nově zrekonstruované. Jen několik kilometrů od kláštera se rozléhá vodní nádrž Seč. Kromě koupání a projížďky na lodičkách či šlapadlech můžete vyběhnout na zříceninu hradu Oheb a rozhlédnout se po přehradě pěkně z výšky. Pokud pak popojedete ještě o kousek dál směrem k Chrudimí, nabízí se návštěva zámku ve Slatiňanech či procházka zámeckým parkem až ke Kočičímu hrádku. Tato miniatura hradu vynahradí kdejaké dětské hřiště.